



JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. oktober 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Thomas Jørn Rasmussen
Sagsnr.: 2015-0030-3786
Dok.: 1721635

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 165 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. september 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 165 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren enig i, at der under henvisning til straffelovens § 83 stadigvæk vil være overladt et skøn til dommerne, selvom man vælger at indføre flere minimumsstraffe i lighed med eksempelvis minimumsstraffen for manddrab (straffelovens § 237)? Samt at der er tale om et skøn, som under hensyntagen til oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold kan føre til en straf, der er lavere end minimumsstraffen?”

Svar:

1. Det følger af straffelovens § 83, at straffen kan nedsættes under den foreskrevne strafferamme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor, og at straffen under i øvrigt formildende omstændigheder kan bortfalde. Bestemmelsen er ikke begrænset til omstændigheder, der foreligger ved den strafbare handling foretaget. Også senere indtrådte omstændigheder kan således bevirke strafnedsættelse eller strafbortfald.

Straffelovens § 83 giver ikke domstolene en almindelig adgang til at fravige strafferammen i nedadgående retning, da forholdet i sagen som nævnt skal tale *afgørende* herfor. Der er således tale om en snæver undtagelse, som kun kan anvendes under ganske særlige omstændigheder.

2. Straffelovrådet har flere gange behandlet spørgsmålet om lovgivers anvendelse af minimumsstraffe (forhøjede strafminima), senest i betænkning nr. 1531/2012 om strafudmåling – samspillet mellem lovgiver og domstole.

For anvendelse af forhøjede strafminima anfører Straffelovrådet bl.a., at et strafminimum vil sikre et minimumsniveau for straffen og på den måde markere, hvilken strafværdighed lovgiver mener, forbrydelsen har. Rådet peger endvidere på, at forhøjede strafminima kan gøre strafudmålingen i konkrete sager mere forudsigelig og ensartet.

Imod anvendelse af forhøjede minimumsstraffe anfører Straffelovrådet bl.a., at det kan være vanskeligt for lovgiver på forhånd at overskue de variationer af tilfælde, som en forbrydelse omfatter. For at give plads til at fastsætte en passende straf også i konkrete tilfælde, hvor der foreligger formildende eller eventuelt særligt formildende omstændigheder, vil det være nødvendigt at fastsætte minimumsstraffen betydeligt lavere end det

ønskede udgangspunkt for straffastsættelsen i normaltilfælde. Hertil kommer risikoen for en mindre nuanceret strafudmåling, der i et større antal sager vil ligge på eller tæt på strafferammens minimum, selv om sagerne ikke har samme grovhed.

Straffelovrådet bemærker sammenfattende, at lovgivers ønske om et bestemt strafniveau ikke nødvendiggør en angivelse af en minimumsstraf i lovteksten. Efter rådets opfattelse efterleves lovgivers bemærkninger om strafniveau i lovforarbejderne af domstolene og giver samtidig domstolene det fornødne råderum til at sikre en passende strafudmåling.

3. Regeringen vil som bekendt se nærmere på strafniveauet for bl.a. personfarlig kriminalitet og voldtægt med henblik på at vurdere behovet for strafskærpelser.

Regeringen agter i den forbindelse i det kommende folketingsår at fremsætte et lovforslag om skærpelse af straffen for bl.a. voldtægt. Der vil med forslaget ikke blive lagt op til at indføre flere minimumsstraffe, som – bl.a. af de ovenfor nævnte grunde – grundlæggende strider mod den linje, jeg står for.